

Onze zoon van 10 jaar volgt regulier basisonderwijs en zit in groep 6. Ons (school/ouders) gezamenlijk doel is de basisschool af te maken, dus nog 2 jaar te gaan.

Met behulp van het rugzakje en de ambulante ondersteuning weet hij zich goed staande te houden en aan leerdoelen te voldoen. Onderzoek heeft aangetoond dat kinderen met het Down syndroom zich beter ontwikkelen in het regulier onderwijs en daardoor beter in staat zijn te integreren in samenleving.

Bezuiniging op het rugzakje en ambulante begeleiding zal leiden tot plaatsing in het speciaal onderwijs, waarbij de reeds opgedane basisvaardigheden in het regulier onderwijs onder druk komen te staan. Deze vaardigheden (zowel op sociaal als cognitief vlak) zullen hem beter in staat stellen om in de toekomst een hogere mate van zelfvoorzienendheid op te bouwen.

Tevens wordt hij uit de sociale omgeving gehaald, waar hij vanaf zijn geboorte (reguliere kinderopvang) en vervolgens regulier onderwijs tot grote tevredenheid van school, ambulante begeleiding, ouders en niet te vergeten van hemzelf, zichzelf heeft kunnen ontplooien. Ook zijn medeleerlingen hebben voordeel van zijn aanwezigheid, door van jongs af aan om te gaan met mensen die “anders” zijn. Ook dit aspect is voor een leefbare samenleving van groot belang.

Voor ons als ouders is dit een onacceptabele gang van zaken, waarbij niet het belang van het kind en zijn toekomst maar de staatsfinanciën voorop wordt gesteld.

De te realiseren “begrotingswinst” op korte termijn zal naar onze mening op lange termijn averechts werken. Ons kind krijgt niet de ondersteuning en opleiding waar hij recht op heeft en recht doet aan zijn capaciteiten en zal door de stap naar het ZML gaan onderpresteren, waardoor op den duur zijn integratie in de maatschappij moeizamer (lees duurder) zal verlopen.

Kortom: deze maatregel is diefstal van de toekomstverwachting voor deze groep mensen die vanaf hun geboorte al participeert in de maatschappij en eigen omgeving.

Met deze bezuinigingsmaatregel worden ze GEDWONGEN hun veilige en vertrouwde omgeving, waarin zij tot volledige ontplooiing van hun talenten en mogelijkheden kunnen komen, te verlaten.

Voor ons ONACCEPTABEL

Roelof en Saskia Modderman

Wolvega

6 maart 2011